

Αγαπητό μου ημερολόγιο

Από το ημερολόγιο της τρίτης τάξης

Πέμπτη 29 Οκτωβρίου 2015

Αγαπητό μου ημερολόγιο,

Σήμερα το πρωί, όταν ξύπνησα, είδα ότι ο καιρός ήταν ηλιόλουστος. Επιτέλους, θα πηγαίναμε εκδρομή.

Όλοι οι μαθητές της τρίτης τάξης μαζευτήκαμε στην αυλή του σχολείου και περιμέναμε με αγωνία να ξεκινήσουμε. Θα πηγαίναμε εκπαιδευτική εκδρομή σε μία οινοποιία που βρίσκεται στο Διαλεκτό, κοντά στην Ξάνθη.

Σε λίγο βρεθήκαμε όλοι στο λεωφορείο και ήμασταν έτοιμοι να ξεκινήσουμε. Μιλούσαμε, τραγουδούσαμε και γελούσαμε. Η διαδρομή ήταν πολύ ωραία και μετά από λίγη ώρα φτάσαμε στην οινοποιία «Κελάρι Διαλεκτό».

Εκεί, σ' ένα μεγάλο κτήριο, μας υποδέχτηκαν δυο κύριοι. Μόλις έμπαινες μέσα έβλεπες ένα τραπέζι και ένα ράφι με κρασιά και είδη σταφυλιών. Δίπλα από το ράφι υπήρχαν σκαλιά που οδηγούσαν στο υπόγειο. Μπροστά υπήρχε ένας μεγάλος χώρος με μηχανήματα και κάτι μεγάλες μεταλλικές δεξαμενές γεμάτες με κρασί. Ο ένας από τους δύο κυρίους άρχισε να μας ξεναγεί στο χώρο και να μας εξηγεί πως γίνεται το κρασί. Μας είπε για τους ζυμομύκητες που τρώνε τα ζάκχαρα και πως έτσι γίνεται ο μούστος, κρασί. Κάποια κρασιά χρειάζεται να μείνουν δώδεκα μήνες σ' ένα βαρέλι για να ωριμάσουν. Άλλα κρασιά είναι μακρινής διάρκειας και άλλα κοντινής.

Είδαμε ακόμα και το μηχάνημα που βάζει (εμφιαλώνει) το κρασί. Πρώτα πλένεται το μπουκάλι, ύστερα το γεμίζουν με ένα ειδικό αέριο (άζωτο) και μετά το γεμίζουν με κρασί. Τέλος μπαίνει η τάπα (φελλός) και η ετικέτα.

Έπειτα μας ξενάγησαν στο υπόγειο. Εκεί είχε πολλά βαρέλια γεμάτα κρασί και μύριζε άσχημα. Τα έβγαλα φωτογραφίες. Όλα τους είχαν μια ζωγραφιά και γράμματα. Ήταν ξύλινα και είχαν τάπες για το κρασί. Υπήρχαν και κάτι ράφια γεμάτα με μαύρα μπουκάλια.

Στο τέλος βγήκαμε μια φωτογραφία και μπήκαμε στο λεωφορείο για να πάμε στο κάμπινγκ Αλέξανδρος.

Όταν φτάσαμε, στρώσαμε ένα σεντόνι για να καθίσουμε και σ' ένα σημείο είδαμε τη θάλασσα που έλαμπε και είχε πέτρες. Είχε κι ένα μαγαζάκι με φαγώσιμα. Αφού φάγαμε, παίξαμε μπάλα και τα δύο τμήματα μαζί. Ο αγώνας έληξε τέσσερα – ένα. Λίγο πιο πέρα υπήρχε και μια παιδική χαρά με κούνιες, τσουλήθρες και τραμπάλα. Εκεί είδαμε ένα παγόνι και μαζέψαμε κάποια από τα φτερά του που ήταν στο χώμα. Πήρα ένα φτερό μαζί μου για ενθύμιο.

Μετά από λίγο ανεβήκαμε στο λεωφορείο και γυρίσαμε στο σχολείο. Περάσαμε πολύ ωραία, μάθαμε πολλά πράγματα και ήταν μια εμπειρία που θα μου μείνει αξέχαστη! Ήταν μια φανταστική εκδρομή!